

mýšlel dosíci a jež by, i kdyby předpoklady, z nichž úřad vycházel, byly správné, opatření toho druhu neospravedlňovaly.

Jak z nař. rozhodnutí patrně, dal se úřad při svém výroku vésti úvahou, že jsou zde okolnosti, jež odůvodňují pochybnosti ohledně způsobilosti Ludvíka J. k úkolu, jímž byl pověřen, totiž vyučovati evang. náboženství na státní měšťanské škole a to okolnosti dvojího druhu. Jednak totiž, že nesložil slibu čsl. republiky, jednak pak, že neplní úkolu toho náležitým způsobem, ježto nevyučuje v místnostech k tomu určených. Okolnosti ty týkají se však pouze osoby J. a mohly by vésti po případě k opatření proti jeho osobě jeho odstraněním z úřadu jemu svěřeného a k nahrazení jeho osoby osobou jinou. Opatření však, jehož žal. úřad použil, může se dotýkati osoby J. pouze nepřímo, postihujíc naopak celou svou vahou osoby naprosto jiné, totiž žáky a jejich rodiče, při nichž okolnosti ty nenastaly, kdož na ně vlivu neměli a odpovědnosti za ně nenesou, nicméně opatřením tím ve svých právech, aby pokud vyhovují podmínkám a požadavkům na ně kladeným, dostalo se jim vyučování způsobem normálním, jsou postiženi. Že by však oni, totiž žáci a jejich rodiče evang. vyznání, požadavků těch nesplnili, neb alespoň na nesplnění jich Ludvíkem J. vlivu nebo viny měli, žalovaný úřad ani netvrdí. Nesplnění toho zejména nelze shledávati v tom, účastnili-li se žáci či vyučování poskytovaného jim osobou na ústavu tom k tomu cíli ustanovenou a v místnostech jim za tím účelem označených.

Nemá tudíž opatření žal. úřadem vyslovené, a pouze toto je obsahem nař. rozhodnutí, že žáci evang. vyznání na státní měšťanské škole v Komárně z příčin tam uvedených nedostanou vysvědčení, a budou nuceni opakovati školní rok, ohledně nich ani skutkového ani právního základu, pročez bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se soud mohl zabývati vůbec otázkou, zda jsou zde skutečně předpoklady, z nichž úřad vycházel, a zda a jaké opatření by proti J., jak úřad zamýšlel, odůvodňovaly.

Č. 2823.

Státní občanství (Podkarpatská Rus): Opožděná je žádost o přiznání čsl. stát. občanství podle § 9 zák. č. 236/1920, došla-li k žup. úřadu po 31. prosinci 1921, třebaš před tímto dnem byla podána u úřadu jiného (polic. ředitelství).

(Nález ze dne 2. listopadu 1923 č. 14.961.)

V ě c: Armín P. (adv. Dr. Rud. Böhm ml. z Prahy) proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

○ **V ý r o k:** S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: — — —

Nesporo, že podání, o něž jde, byla žádost o přiznání čsl. státního občanství podle § 9 zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. S tohoto stanoviska vychází jak žal. úřad, tak i st-l sám, uváděje, že domovské příslušnosti v Užhorodě nabyt teprve roku 1911, tedy po 1. lednu 1910.

Podle cit. § 9 bylo žádosti takové podati v propadné lhůtě, již vláda určí nařízením.

Nařízením z 30. října 1920 č. 601 Sb. byla pak tato propadná lhůta stanovena do 31. prosince 1921 s tím, že žádosti podati jest u politického úřadu I. instance, v jehož obvodu leží nynější domovská obec toho kterého žadatele, při čemž podle čl. 8. politickým úřadem I. instance rozumí se v P. R. župan.

Podle 1. odst. čl. II. úřad, u něhož žádost byla podána, přezkoumá ji a není-li úplná, vrátí ji straně, aby ji doplnila a znovu předložila do uplynutí lhůty v čl. I. stanovené.

Z ustanovení těchto je patrné, že propadnou lhůtou do 31. prosince 1921 určenou stanovena byla nejzazší časová mez, do níž musily býti žádosti podle § 9 cit. zák. bezvýjimečně podány a to u úřadu k tomu příslušného, jímž jest v P. R. úřad županský.

Jestliže tedy žal. úřad st-lovu žádost k příslušnému, totiž županskému úřadu, nesporně teprve dne 5. ledna 1922 došla odmítl jako opožděnou, nelze jeho postupu vytýkati, že by odporoval zákonu.

Vzhledem k výše uvedenému je lhostejno, zda a kdy žádost ta podána byla u úřadu jiného (v daném případě u polic. ředitelství), pokud ve stanovené lhůtě nedošla k úřadu županskému.

Nerozhodná je dále okolnost st-lem tvrzená, že se dal svésti poučením, jehož se mu dostalo od policejního kapitána a tehdejšího purkmistra města U., neboť i kdyby okolnost ta odpovídala pravdě, nemohlo by býti tímto poučením, byť i se strany úředních osob — nehledí-li se ani k tomu, že v daném případě vůbec nějakou kompetencí k úřednímu zakročení nebyly nadány — změněno nic na právním stavu založeném zákonem a v jeho rámci.

Nelze tudíž vytýkati ani vadnost ani nezákonnost postupu žal. úřadu, když k okolnostem těm jakožto nerozhodným nevzal zřetele, nehledí-li se opět ani k tomu, že prostředek, jehož st-l použil k tomu, aby je úřadu přednesl, totiž ospravedlňující žádost, má po rozumu § 9 čl. XX z roku 1901 místa, byla-li zmeškána lhůta k opravnému prostředku, kdežto v daném případě nejde vůbec o lhůtu tohoto druhu, nýbrž o propadnou lhůtu stanovenou zákonem pro žádosti osob domáhajících se přiznání čl. státního občanství, tedy o úkon jiného druhu.

Bylo proto zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 2824.

Veřejní notáři (Slovensko). Řízení před nss-em:
I. Závěr úřadu o tom, že veřejný notář jest pro neznalost jazyka státního nezpůsobilý vykonávati úřad veř. notáře, může nss přezkoumati jen s hlediska §u 6 zák. o ss. — II. Kompetence nss podle § 6 zák. o ss v tomto směru nebyla rozšířena zákonem č. 305/1921. — III. O jazykových zkouškách veř. notářů.

(Nález ze dne 2. listopadu 1923 č. 18.464).

Prejudikatura: Boh. 2242 a 2584 adm.

Věc: Dr. Matěj W. ve Spišské Nové Vsi (adv. Dr. Karel Fuchs)